

**BØRNE- OG
UNDERVISNINGS-
MINISTERIET**

Folketingets Lovsekretariat
Christiansborg

Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. nr.: 32 92 50 00
E-mail: uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr.: 20453044

Medlem af Folketinget Michael Aastrup Jensen (V) har den 3. september 2020 stillet følgende spørgsmål nr. S 1730, som hermed besvares.

9. september 2020
Sags nr.: 20/16727

Spørgsmål nr. S 1730:

”Har ministeren intentioner om at forbyde brugen af kinesisk støttet børne-tv betalt af den kinesiske telegigant Huawei i undervisningen af danske skolebørn?”

Svar:

Af folkeskolens formålsparagraf fremgår, at eleverne skal forberedes til at leve i et samfund med frihed og folkestyre. Som en konsekvens heraf må undervisningen ikke være indoktrinerende eller i øvrigt ensidigt holdningspåvirkende.

Folkeskoleloven definerer også, at det er skolebestyrelserne, der har det overordnede ansvar for valget af undervisningsmaterialer. Skolebestyrelsen kan beslutte kun at tage stilling til visse undervisningsmaterialer og delegerer det til skolelederen og lærerne at træffe afgørelse om øvrige undervisningsmaterialer.

For fri- og privatskoler, efterskoler, frie fagskoler og ungdomsuddannelserne er det den enkelte skole eller den enkelte lærer, der afgør, hvilke undervisningsmaterialer der skal anvendes i undervisningen og hvordan. Fri- og privatskolerne er ligeledes forpligtet til at forberede eleverne på at leve i et samfund med frihed og folkestyre. I sit tilsyn med skolerne i forhold til denne opgave lægger Styrelsen for Undervisning og Kvalitet bl.a. vægt på, hvilket undervisningsmateriale der anvendes. Styrelsen påser i den forbindelse, at der ikke sker en ensidig anvendelse af undervisningsmateriale, og at der i undervisningen lægges vægt på, at eleverne diskuterer, reflekterer og tager kritisk stilling til indholdet i undervisningsmaterialet.

Der er således en lang og veletableret tradition i det danske uddannelsessystem for, at man lokalt vælger sit undervisningsmateriale, og at der ikke

er en central godkendelsesprocedure for undervisningsmaterialer i hverken grundskolen eller på ungdomsuddannelserne.

Samtidig er det nyttigt, at vi i Danmark løbende har en debat om det materiale, der tilbydes til børn og unge i det offentlige rum, hvor skoler, lærere og forældre kan orientere sig.

Jeg har ingen intentioner om at bryde med denne tilgang ved at indskrænke lærernes adgang til materialer gennem forbud. Det stiller krav til lærerne om bl.a. at vurdere, om undervisningsmaterialet informerer dækkende, og om, at de i modsat fald skal være særligt bevidste om også at præsentere eleverne for andre perspektiver og modsatrettede synspunkter. Som børne- og undervisningsminister har jeg tillid til og forventer, at ledelser og lærere under skolebestyrelsens ansvar er i stand til at foretage denne udvælgelse af elevernes undervisningsmateriale, og at de bruger deres kritiske sans i denne proces.

Med venlig hilsen

Pernille Rosenkrantz-Theil